

Γιόλα Δαμιανού Παπαδοπούλου: Η έμπνευση είναι σαν αέρας

TAGS:

[Βιβλίο](#)

[Λογοτεχνία](#)

[ΑΡΧΙΚΗ](#) • [ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ](#) • [ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ](#) • [Γιόλα Δαμιανού Παπαδοπούλου: Η έμπνευση είναι σαν αέρας](#)

[Πιερής Παναγή](#) 02 Μαΐου 2017, 12:26 μμ

Τελευταία Ενημέρωση: 03 Μαΐου 2017, 12:35 μμ

Ξεκίνησα από μια ανάγκη να διεισδύσω στο νοσταλγικό μου παρελθόν, που το διανθίζουν χρώματα, μυρωδιές, ήχοι, ηλιοβασιλέματα, φόβος, αγωνία, χαρά, αγάπη και μια αβάσταχτη μοναξιά.

Πώς ξεκινάτε να γράφετε ένα βιβλίο; Στην περίπτωση του «Ηλέκτρα, το δάκρυ της Αφρικής» τι συνέβηκε; Η έμπνευση γεννιέται τυχαία... Είναι σαν αέρας, μια εμμονή που γίνεται πάθος. Έτσι ξεκινά κάθε φορά το ταξίδι της συγγραφής. Γι' αυτό το βιβλίο, ξεκίνησα από μια ανάγκη να διεισδύσω στο νοσταλγικό μου παρελθόν, που το διανθίζουν χρώματα, μυρωδιές, ήχοι, ηλιοβασιλέματα, φόβος, αγωνία, χαρά, αγάπη και μια αβάσταχτη μοναξιά. Όλες αυτές οι αντιθέσεις αποτυπώνουν αισθήματα και εμπειρίες κάποιου που έζησε για πολλά χρόνια στην Αφρική. Η ηρωίδα μου, η Ηλέκτρα, είναι μια ηλικιωμένη δασκάλα που ζει στο Πλατό Στέιτ της βόρειας Νιγηρίας και διδάσκει τέχνη στην Αμερικανική Ιεραποστολική Σχολή. Σε μια εκδρομή τελιοφοίτων, τους επιτίθενται οι «μαχητές» της Μπόκο Χαράμ, σκοτώνουν τα αγόρια και κρατούν ομήρους τα κορίτσια μαζί με τη δασκάλα τους. Όταν δίνεται στην Ηλέκτρα η ευκαιρία να δραπετεύσει, αρνείται να φύγει και μένει για να προστατεύσει τις μαθήτριάς της. Το παρελθόν της Ηλέκτρας ξεδιπλώνεται, ενώ ταυτόχρονα περιγράφω απάνθρωπες σκηνές βιαιότητας των τζιχαντιστών. Η αφήγηση μεταπηδά συχνά από το παρόν στο παρελθόν, παρασύροντας τον αναγνώστη σε μια περιπέτεια και συνάμα ενδοσκόπηση, με ειδυλλιακές αναμνήσεις, πότε μέσα από τη δική μου ζωή και πότε άλλων ανθρώπων, που συνάντησα στα τριάντα χρόνια που έζησα στην Αφρική.

Πόσο εύκολο ή δύσκολο ήταν να μετατρέψετε υπαρκτά πρόσωπα και γεγονότα σε μυθιστόρημα; Σ' αυτή την περίπτωση έμπασα πραγματικά γεγονότα μέσα σε φανταστικούς χαρακτήρες. Δεν ήταν καθόλου δύσκολο, γιατί τα γεγονότα με τις επιθέσεις της Μπόκο Χαράμ

τα είδαμε κατ' επανάληψη μέσα από την τηλεόραση. Γνωρίζω τη χώρα, τους χαρακτήρες των ανθρώπων και τον τρόπο ζωής τους.

Απ' την άλλη, το «Ηλέκτρα» περιέχει έντονες σκηνές απ' την πραγματική ζωή στη Νιγηρία. Ήταν δύσκολο να αποτυπωθούν στο χαρτί; Όχι, δεν δυσκολεύτηκα να αποτυπώσω τη ζωή της Ηλέκτρας, γιατί οι ιστορίες που αναφέρονται είναι πραγματικές.

Όταν γράφετε, πώς είναι ο περιβάλλον χώρος σας; Μοναχικός.

Ποιους συγγραφείς ξεχωρίζετε και αγαπάτε; Αγαπώ την Οριάνα Φαλάτσι, την Ιζαμπέλ Αλιέντε, τον Αιμίλιο Σολωμού κ.ά.

Ποιο βιβλίο υπάρχει αυτή την περίοδο στο κομοδίνο σας; Τώρα διαβάζω «Το μίσος είναι η μισή εκδίκηση» του Αιμίλιου Σολωμού.

«Ηλέκτρα, το δάκρυ της Αφρικής», Εκδόσεις Ψυχογιός, Φεβρουάριος 2017, Επιμέλεια: Κατερίνα Δουρίδα, Σελίδες: 416

Γιόλα Δαμιανού-Παπαδοπούλου

Η Γιόλα Δαμιανού-Παπαδοπούλου γεννήθηκε στη Λευκωσία. Έζησε μέρος των παιδικών και εφηβικών της χρόνων στο Κονγκό. Σπούδασε δημοσιογραφία και συνεργάστηκε με τα περιοδικά "Ο Κόσμος Σήμερα", "Ενημέρωση", "Σελίδες", και τις εφημερίδες "Αγών", "Ασύρματος", "Πορεία", "Φιλελεύθερος". Συνεργάστηκε επίσης με το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου. Έλαβε μέρος σε ποιητικές εκδόσεις (1968-69) και εξέδωσε το βιβλίο διηγημάτων "Μπατούρε" (1988), το μυθιστόρημα "Ο Ψίθυρος του Δάσους" (1992), βραβείο μυθιστορήματος υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού Κύπρου, την "Αφρικάνικη Νύχτα" (1993), επανέκδοση Νέα Σύνορα-Λιβάνη, τα διηγήματα "Αφρικάνικες Στιγμές" (1998), Πανελλήνια βράβευση, "Το πεπρωμένο μιας ζωής" (2003). Έχει γράψει επίσης πολλά βιβλία για παιδιά. Ανάμεσά τους τα: "Μέσα από το φως του φεγγαριού", "Όλου του κόσμου τα παιδιά" (διηγήματα, Εκδόσεις Πατάκη 2004), για το οποίο τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο

Παιδικής Λογοτεχνίας το 2005, "Ο γαλάζιος δράκοντας" (μυθιστόρημα, εκδόσεις Εν Τύποις 2006). Τα διηγήματά της έχουν αποσπάσει πολλές διακρίσεις, όπως το Α΄ βραβείο ευρωπαϊκού διαγωνισμού διηγήματος των έντεκα δήμων της Βαλ ντι Νιέβολε της Ιταλίας, τον έπαινο του Πανελληνίου διαγωνισμού διηγήματος του Δήμου Πετρούπολης και το Α΄ βραβείο του διαγωνισμού συγγραφής παραμυθιού (Βόλτα με το φεγγάρι) για τη γνωριμία και την κατανόηση από παιδιά της ισότητας μεταξύ των ατόμων και της ίσης μεταχείρισης για όλους, που προκήρυξε το Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών, το 2007-2008. Είναι μέλος του Κυπριακού ΠΕΝ και της Εθνικής Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών Κύπρου. Από το 1969 μέχρι το 1997 έζησε στη Νιγηρία με την οικογένειά της.